

Седмица на гората 2020 г.

„Моят разказ за гората“

Здравейте, казвам се Стефан Танев (за приятелите Стефи), ученик съм в 1.б клас в СУ „Н.Й.Вапцаров“ гр. Приморско.

Искам да ви разкажа за една вълшебна гора и нейните тайни.....

Моите родители са планинари и много обичат природата, може би затова от съвсем малък ме водят с тях и така аз също я обикнах. Преди да потеглим на пътешествие мама проучва маршрута, набелязва интересните места, а тати подготвя колата, раниците и необходимите за оцеляване неща. Джак, нашият сладък френски булдог е задължителното присъствие.

И така...Денят е слънчев и ние потегляме към поредното приключение...към класната стая на открито... Мястото край екопътеката Марина река – Живият музей на терциера често е посещавано във връзка със занимания по природознание и екология. Бях нетърпелив да го видя. С колата стигнахме до един разклон, където спряхме и оттам тръгнахме пеша с раниците. Пътят е широк и удобен, но е доста стръмен на места, но иначе е кратък и лесен. По пътеката видяхме табели с описания и снимки на растителните видове, птици и животински свят, които се срещат. Спирахме и четяхме, снимахме се и се забавлявахме. Като през портал на времето се озовахме милиони години назад и видяхме тогавашната растителност (терциерът е периода от време между измирането на динозаврите преди 65 милиона години и последния ледников период преди 1,8 милиона години). Тук тези видове са се капсулирали, тъй като през последното заледряване само Странджа планина и Кавказ от цяла Европа не са били сковани в лед.

Това последното, мама ми го разказа и обясни, все пак е учителка и ги знае тези неща. Пътеката по която вървахме беше отрупана със странджанска зеленика, тя е защитен вид и расте

само тук и поради тази причина при посещение на мястото е наложително придържане към определени правила и забрани с цел съхранение на уникалните природни дадености. Всяка година, май месец, когато е цъфтежът на зелениката се организира едно от най-значимите събития за района – „Фестивалът на зелениката“, при който се провеждат игри, организиран се туристически преход, посещение на археологически обекти и още много мероприятия за опознаване на странджанската култура. Бил съм и там, но за това друг път ще ви разказвам.

Както си вървахме и изведнъж пред нас се откри класна стая сред гората, чинове, дъска, табла с картинки. Вляво беше реката, тиха и красива. Чувах се песните на птичките, ухаеше на гора и беше наистина невероятно. Мама ми разказваше, разказваше...направо стана урок по околна среда. Тъй като си носихме гъба и тебешери, писах на дъската и също бях „учител“.

След като приключихме с „уроците“, си направихме пикник край реката. Погонихме се с Джак, намокрихме се, хапнахме (в гората имам страшен апетит, иначе не обичам да ям) и потеглихме наобратно към колата.

На всички мои приятели препоръчвам да отидат на това невероятно място – местността Марина река, в тази вълшебна гора и също като мен да открият нейните тайни.

Ще ви направя колаж (показаха ни по ИТ), но с помощта на мама (тя е учителката по ИТ).

Дано да ви е харесала моята история!

До нови срещи!

Стефи

гр. Приморско, 06.04.2020г.

Марина река: Ботаническа класна стая на открито

Изготвил: Стефан Танев, 1.б клас, СУ "Н.Й.Ванцаров", гр. Приморско